

SCRISOARE PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI, DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS PE ANUL 2012

Hristos se naște! Măriți-L!

“Astăzi Hristos în Betleem Se naște din Fecioara. Astăzi Cel fără de început Se începe și Cuvântul Se întrupează. Puterile cerurilor se bucură și pământul cu oamenii se veselește; magii daruri aduc; păstorii minunea vestesc; iar noi neîncetat cântăm: slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!”

[Nașterea Domnului, la Laude, glasul al 2-lea - Ioan Monahul]

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai Episcopiei
noastre de Dumnezeu-păzite,

*“Fie ca Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos să vă dăruiască har și pace,
iar de la noi arhierești binecuvântări!”*

Iubiți întru Domnul,

Astăzi, lumea sărbătorește nașterea lui Iisus Hristos! Clarific această afirmație spunând că “nașterea este a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos!”. Spun “lumea” pentru că, chiar dacă nu toată lumea cunoaște adevărata însemnătate a acestei sfinte zile, lumii, în general, îi este cunoscut că aceasta este o zi deosebită pentru cei care îi cunosc semnificația. Pentru cei care știu doar că “Ziua de Crăciun” este mediatizată pe larg, aceasta reprezintă doar o perioadă a cumpărăturilor de care beneficiază vânzătorii. Noi însă știm că acest eveniment face parte din planul lui Dumnezeu și că aduce beneficii universale omenirii.

Pe lângă cei care recunosc numai aspectele economice ale sărbătorii mai sunt și cei care realizează semnificația sărbătorii Crăciunului, dar care resping ceea ce reprezintă pentru ei, adică venirea Fiului lui Dumnezeu pe pământ în trup ca al nostru. “Astăzi Cel fără de început se naște și Cuvântul trup S-a făcut.”

Persoana lui Iisus Hristos și viața Sa unică au fost și vor rămâne controversate până la a Doua Venire a Sa. Aceasta este tema centrală a creștinismului, așa cum a exprimat-o Sfântul Atanasie al Alexandriei: “Dumnezeu s-a făcut om, pentru ca omul să poată să se îndumnezeiască.” Cei care cred în Hristos, trebuie să lase deoparte dezbaterile despre adevărul acestui eveniment pe care îl acceptăm și mărturisim, și, să se concentreze, după cum este adecvat nouă, la semnificația zilei și a bucuriei pe care o aduce în inimile și casele noastre!

În Simbolul de credință (Crezul), mărturisim: “Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și Într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.” În primele zile ale Bisericii, ceea ce creștinii credeau, trebuia să fie reafirmat, pentru că erau unii care negau faptul că Iisus era Fiul lui Dumnezeu. Alții tăgăduiau faptul că Sfânta Fecioară Maria este Maica lui Hristos Dumnezeu. De aceea, această afirmație din Crez a fost stabilită încă de la începuturile Bisericii de Sfinții Părinți ai Bisericii care s-au întrunit în Sinoade.

“... a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, ... iar numele fecioarei era Maria. Și intrând îngerul la ea, a zis: ... Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema... pentru aceea și Sfântul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.” (Luca 1:26-35). Noi spunem că Iisus S-a întrupat de la Duhul Sfânt Care a umbrit-o pe Fecioara Maria după ce ea a fost de acord să poarte pe Domnul. Ea a acceptat să poarte pe Mântuitorul în pântecele ei, și, prin aceasta, “El a devenit om”, adică Hristos S-a născut dintr-însa, trup din trupul ei, întrupat.

Astfel, faptul că Dumnezeu S-a pogorât de sus ca să devină ca și noi în toate cele, cu excepția păcatului, înseamnă că Făcătorul a luat asupra sa natura umană creată, natura noastră, natura noastră căzută. Un alt mod de a exprima cuvântul “întrupat” este de a spune că “a luat trupul nostru” sau că a luat firea noastră omenească. Aceasta s-a întâmplat pentru că El a fost conceput în pântecele fecioare al binecuvântatei Născătoare de Dumnezeu, Maria, prin voia ei liberă. De ce Dumnezeu Însuși a venit să trăiască printre noi este arătat clar: pentru a restaura firea noastră cea căzută acolo unde a fost atunci când a fost creată.

Acest har, pe care Arhanghelul Gavriil a spus că Maria l-a aflat la Dumnezeu, nici o femeie nu îl aflase înainte de ea de-a lungul timpului, nici o femeie nu fusese atât de pură și dedicată adorării lui Dumnezeu așa

precum a fost Fecioara Maria. După naștere a rămas fecioară ca și înainte de naștere; și nimeni nu a existat pe pământ, înainte sau după ea atât de pură și dedicată adorării lui Dumnezeu precum ea. Aceasta este ceea ce se înțelege prin expresia “la plinirea vremii” – adică atunci când Fecioara Maria a fost născută din părinții ei, Ioachim și Ana.

Prin voia ei liberă a rămas pură și dedicată adorării lui Dumnezeu. “*Și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, ...că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic.*” (Luca 1: 47-49) Fecioara Maria a spus că Dumnezeu i-a făcut mărire, însemnând că a aflat har înaintea Atotputernicului pentru că a cooperat cu El. De aceea a fost aleasă să poarte pe “Fiul Celui Preaînalt, Fiul lui Dumnezeu” în feciorescul ei pântece. Aceasta a fost libera ei alegere: “*Fie mie după cuvântul tău.*” (Luca 1:138), a spus Maria către îngerul Gavriil.

Sfântul Roman Melodul, scriind în anul 518 după Hristos, a compus ceea ce noi numim Condacele, o formă de poezie religioasă cântată la anumite sărbători. În Condacul Nașterii, el prezintă o scenă de conversație între Prea Sfânta Fecioară Maria, Hristos, Eva și Adam, explicând de ce Hristos a venit să locuiască printre noi.

Ochii Mariei, uitându-se spre Eva și Adam, s-au umplut imediat de lacrimi... Prin urmare le-a spus: “Încetați plângerile voastre, pentru că vă voi fi mijlocitoare înaintea Fiului meu. Fiul meu este milostiv, chiar preamilostiv, știu aceasta pentru că eu însumi am văzut-o; Am văzut cum iartă: deși este foc, S-a sălășluit în pântecele meu și nu m-a ars pentru smerenia mea.” (Strofa a 10-a) ... Și Hristos a răspuns Maicii Sale: “O, Maică, i-am mântuit datorită ție și prin tine. Dacă nu aș fi vrut să-i mântuiesc, nu M-aș fi sălășluit întru tine, nu aș fi îngăduit ca lumina Mea să strălucească din tine și tu nu ai fi fost numită Maica Mea. Pentru neamul omenesc m-am așezat în leagăn. Din voia Mea dau lapte sânilor tăi. Pentru mântuirea neamului omenesc m-ai purtat pe brațele tale. Heruvimii nu M-au văzut, dar tu m-ai privit, m-ai purtat și m-ai nutrit ca Fiu.” (Strofa a 14-a).

Sfântul Atanasie al Alexandriei spune: “*Pentru slava Tatălui, omul creat și pierdut, trebuie găsit din nou; și când e mort, trebuie înviat, ca să devină templu al lui Dumnezeu... și puterile îngerești nu se vor mira să ne vadă pe toți, care suntem un trup cu El, pe tărâmurile lor.*” (4 Cuvântări împotriva arienilor 1:42).

Este dragostea lui Dumnezeu față de noi, creația Sa, să ne mântuiască din robia păcatului și a morții. Este smerenia lui Dumnezeu să ia asupra Sa firea noastră omenească pe care El Însuși a creat-o și s-o ridice mai sus decât a fost înainte; și, de aceea, Fiul Său Cel Unul Născut s-a întrupat în natura noastră omenească, născut din Pururea Fecioara Maria pentru a ne întoarce la Tatăl Atotputernic. Rolul Prea Sfintei Fecioare în istoria mântuirii a fost dezbătut din primele zile ale Bisericii și se găsește în discuțiile Sinoadelor despre cine este Iisus Hristos! De aceea icoana Nașterii lui Hristos prezintă central atât pe Fiul lui Dumnezeu ca Prunc, cât și pe Fecioara Maria. Hristos S-a născut din voia ei liberă și ea exultă prin El, pentru că ea, de bunăvoie s-a dăruit pentru a fi purtătoare de Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, Teotokos.

Sfântul Ioan Damaschinul ne amintește: “*De aceea Dumnezeu Cuvântul (Iisus, Sfântul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu) a luat firea omenească, pentru că aceeași fire, care păcătuiuse, căzuse și devenise coruptă, să poată triumfa asupra înșelătorului tiran (Satana) și să fie eliberată de stricăciune.*” (Dogmatica, cartea a 3-a, capitolul 12). Prea Sfânta Fecioară Maria, carne din carnea noastră, și bucuria întregii omeniri, L-a purtat în pîntece pe Mesia, pe Mântuitorul propriei Sale creații, pe Care îngerul L-a proclamat atunci când s-a arătat ei în cetatea Nazaretului.

În final, să reflectăm asupra cuvintelor Sfântului Clement Alexandrinul: “*Cuvântul, Care la începuturi ne-a dăruit viața ca Făcător atunci când ne-a creat, ne-a învățat cum trebuie să trăim atunci când ne-a apărut ca Învățător; pentru ca, mai apoi, să ne conducă ca Dumnezeu către viața veșnică.*” (Cuvânt de îndemn către elini, cap 1, 7:1).

Vedem, deci, că pentru a sărbători Praznicul Întrupării lui Iisus Hristos, Sfântul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, trebuie, de asemenea, să reflectăm la firea noastră omenească căzută și să recunoaștem că întrucât păcătuim, avem nevoie de iertarea lui Dumnezeu. Gândindu-ne la realitatea că toți oamenii mor și întrucât murim, avem credința că prin Întrupare, adică prin asumarea firii omenești căzute de către Domnul nostru Iisus Hristos, Unicul Fiu al lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii a venit să distrugă moartea prin moarte și să ne dăruiască viața veșnică, viitoare.

Haideti să exclamăm, așa cum o facem în ziua cea mare a Sfintelor Paști: “*Și aceasta, de asemenea, este ziua pe care Domnul a făcut-o să ne bucurăm și să ne veselim întru ea,*” pentru că Hristos S-a născut și a preamărit creația Sa și ne-a ridicat la ceruri!

Hristos se naște! Măriți-L!

Mântuitorul este între noi! Întâmpinați-L!

+NATHANIEL

**Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Detroitului și al
Episcopiei Ortodoxe Române din America**